

om, at forligspartierne bag aftalen om udkantsområderne, for netop ikke at få hr. Villy Søvndals konklusion på førtidspensionsspørgsmålet, vedstår sig det ansvar og siger: Jamen der er nogle, der kommer skævt op at køre – hvis man kan bruge det udtryk – og vi er villige til at kigge på, hvordan vi kan løse nogle af de problemer.

Jeg hørte da også stor forståelse for det i Socialudvalget, da vi havde besøg af nogle borgmestre fra sådanne områder, som mente, at det her ville ramme dem. Det er vi villige til at se på og gøre noget ved.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Nu har vi jo netop eksemplet på selve skandalen i måden, de her ting bliver behandlet på, hvor vi får en debat, der springer hid og did mellem mange forskellige ting.

Det, jeg vil koncentrere mig om lige nu, er den sociale pensionsfond. Jeg vil spørge: Når det i loven, som den er i øjeblikket, er fastholdt, at det, man kan bruge af den – altså det som politikerne kan disponere over – er det præcise afkast af den pågældende formue, er det så ikke, fordi det var hensigten med loven, og det var det, man lovede folk, dengang den blev vedtaget i 1970? Er problemet så ikke, når man nu går ind og siger, at man altså også vil forgribe sig på selve kapitalen, at man har tænkt at tage de penge fra de folk i modstrid med det, man lovede, da man lavede loven i 1970? Hvad er ellers årsagen til, at man skulle være nødt til at ændre loven?

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg er ked af, hvis det kan lyde, som om vi angriber Socialdemokratiet lidt hårdt, men det er jo, fordi jeg i hvert tilfælde ikke forstår det.

Jeg forstår ikke, at man med et argument, der hedder »af hensyn til samfundsøkonomien« – det var hr. Jørn Pedersens argument – kan beskære følsomme sociale områder, hvor meget brede grupper, førtidspensionister og ældre pensionister, alle kommer til at deltage i det her, samtidig med at man i et forlig har råd til at føje penge til virksomhedsejere, til aktieindehavere. Det er jo den skævhed, vi protesterer imod, og ikke, at samfundsøkonomien skal hænge sammen. Jeg vil godt bede hr. Jørn Pedersen bekræfte, at de her aftaler betyder et

trecifret millionbeløb sparet på førtidspensioner og alderspensionister.

Så vil jeg sige, at det her illustrerer meget tydeligt forskellen på, da vi stod her for et år siden, og så i dag. For et år siden stemte vi om ændringsforslag, der gik på at forbedre hjemmehjælpen, der gik på at forbedre forholdene for udsatte børn, og hvad stemmer vi om i år, og hvad behandler vi i år? Nedsikring på nedsikring på nedsikring. Det er en fundamental forskel på højre og venstre i dansk politik.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Ja, det sidste indlæg illustrerer jo, at jeg faktisk havde ret i mit første indlæg, for hr. Villy Søvndal er jo alligevel lidt ked af det. Det afsløres jo nu her, at hr. Villy Søvndal synes, at det var bedre, om han havde været med, for han siger, at så havde det fået et andet sigte. Men altså en af grundene til, at hr. Villy Søvndal ikke kunne komme med, sidder jo ved siden af ham, nemlig fru Jette Gottlieb fra Enhedslisten, for en del af det andet flertal eksisterer jo som bekendt ikke. Men det er jo den politiske del. Vi er jo ikke kommet her for at snakke politik, men for at snakke om bl.a. den sociale pensionsfond.

Her vil jeg gerne sige til fru Jette Gottlieb: Det, vi gør nu, er ualmindelig redeligt. Det er ualmindelig redeligt over for de mennesker, der har indbetalt penge til den sociale pensionsfond, og jeg siger altid os, fordi man taler, som om det er en fjern pensionistgruppe, men det er rent faktisk alle, der havde alderen til det.

Loven – og det er til hr. Tom Behnke – blev faktisk lavet under en anden regering. Der kneb det lidt med historien. Jeg skal nok lade være med at nævne navne, for det er en nu afdød konservativ, der faktisk stod model til det, så det holder vi os fra.

Jeg vil godt sige til hr. Villy Søvndal, at vi er i Socialdemokratiet samfundsmæssigt meget interesseret i, at når man skal spare også på det sociale område, så skal man finde nogle af de steder, hvor det gør mindst ondt – mindst ondt – og jeg vil da godt sige, at de tekniske ting, hvor man ændrer et udbetalingstidspunkt, uden nogen skal lide noget ved det, så man fjerner en dobbeltforsøgelse, synes jeg ikke er særlig asocialt.

Jeg kunne nævne mange ting, som vi heldigvis ikke skal ud at gøre nu, og det er vel egentlig ikke så ringe endda.